

ling af: Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Det Uffnit, som forelaa til Forhandling, var Lovforslagets 45 første Paragrafer med de dertil hørende Endringsforslag.

Krigs- og Marineministeren (Haffner): Jeg har tilladt mig at begjære Ordet i Dag paa Grund af, at der er et Par Punkter i Udvalgets Betænkning, som jeg ikke gjorde til Gjenstand for nogen Omtale igaar. Der er særlig et Punkt, som jeg vil tillade mig at fremdrage, fordi min Laushed let kunde blive udtydet, som om jeg ikke ønskede at udtale mig derom; jeg sigter her til, hvad der er udtalt i Udvalgets Betænkning Sp. 932—33, hvor der af Flertallet i Udvalget er stillet en Opfordring til Krigsministeren gaende ud paa: „for saa vidt som det ikke skulde lykkes at tilendebringe nærværende Lov i denne Nigtsdagsamling, da at ophæve den nævnte ikke længere tidsvarende Straf ved administrativ Foranstaltning“ — det er Krumslutningsstraffen, der er Tale om. — „Hvad der er bemærket om Krumslutning, gjælder tilbørlig ogsaa om Rottingslag. Da denne Straf i et vist Omfang kan anvendes som abstrakt Straf paa Menige af 2den Klasse, vil denne Anvendelse af Straffen i alt Fald kunne hæves ved administrativ Foranstaltning, og naar Krigsbestyrelsen erkjender, at den ikke er stemmende med Ridsaanden, er der formentlig tilstrækkelig Anledning til at affkaffe den saavidt muligt, altsaa i alle Tilfælde, hvor den nu bruges som abstrakt Straf.“ Den ærede Ordfører for Udvalget gjorde ikke denne Opfordring af Udvalgets Flertal til Gjenstand for nærmere Omtale igaar, men deraf tør jeg vel ikke slutte, at den ærede Ordfører eller Flertallet i det Hele lægger mindre Vægt paa denne nu, end den Gang Betænkningen blev affattet. Jeg skal altsaa med Hensyn til denne Opfordring tillade mig at udtale, at det forekommer mig i allerhøjeste Grad tvivlsomt, om det vil være rigtigt administrativt at forandre Lovbestemmelser, selv om man kunde antage, at der for Administrationen var en Berettigelse dertil til Stede. Jeg skal for Krumslutningsstraffens Bedkommende gjøre opmærksom paa, at ved en administrativ Foranstaltning kan den ikke affkaffes som Straf efter Dom. Hvad Affkaffelsen af Rottingslag angaar, er det jo bekjendt, at denne Straf ikke kan anvendes uden paa Menige, som ere nedsatte i 2den Klasse, men det vilde dog se høist besynderligt ud, om man administrativt forhindrede, at denne Straf kunde anvendes paa Menige, om hvem det i en Krigsretsdom er udtalt, at de nedsettes i de Meniges 2den Klasse, fordi de kun ved den nævnte korporlige Straf kunne holdes til Orden og Lydighed. For mit Bedkommende er det aldeles klart og tvivlsomt,

at jeg ikke vil kunne vælte Hånd til at opfylde det af det ærede Flertal udtalte Ønske. Min Stilling til korporlige Straffe er det høie Thing bekjendt nok, men jeg vil ikke række ved det Bestaaende, saa længe vi ikke for det hele Omraades Bedkommende faae sat noget Andet i Stedet. Naar altsaa Affkaffelsen af legemlige Straffe ikke sker i den nærmeste Fremtid, skal man ikke kunne vælte Ansvarer derfor paa mig; jeg har gjort, hvad der har staaet i min Magt, for at naae dette Maal. — Fra det ærede Medlem for Nanders Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) fremkom der igaar en Udtalelse, som jeg noterede mig, men som jeg glemte at gjøre til Gjenstand for en lidt nærmere Omtale. Det er ikke nogen Sag af særlig Betydning, men jeg tror dog at fylde det ærede Medlem et Svar. Det ærede Medlem mente, at naar man paaberaabte sig Sammenligningen med andre Magters Strafflove, burde man ogsaa lægge nogle Mærke til, ikke alene hvad der var bestemt i disse Strafflove, men ogsaa til, hvad der stod i umiddelbar Forbindelse dermed, og da oplyste det ærede Medlem, at vel havde den svenske militære Straffelov affkaffet alle korporlige Straffe, men man skulde lægge Mærke til, hvilke Bestemmelser der fandtes i den svenske Disciplinarforordning, og det ærede Medlem citerede nogle af dens Bestemmelser, som findes i dens § 17. Det skulde jo synes, som om denne Citering af § 17 i den nævnte Forordning virkelig havde nogen Betydning; men jeg tror, at naar man nærmere vil undersøge det, vil det vise sig, at det er sandsynligt, at den svenske Straffelov er bleven affattet, som den er, uden Hensyn hertil, og at disse Bestemmelser i Disciplinarforordningen ere indkomne deri paa Grund af aldeles særegne Forhold. Man skal lægge Mærke til, at den svenske Straffelov udkom omtrent samtidig med den norske Straffelov. Nu er det vel sandt, at det er to forskellige Regjeringer, som have forelagt disse Straffelovudkast, at det er to forskellige Representationer, som have vedtaget dem, men der er en stor Overensstemmelse imellem disse to Love, og det er desuden en bekjendt Sag, at den fælles Konge, som levende interesserede sig for Straffelovens Affattelse i begge Lande, har søvet en betydelig Indflydelse paa deres Affattelse. I den norske Straffelovs Disciplinarreglement findes der ikke saadanne Bestemmelser, som der findes i det svenske Disciplinarreglement, men dette er begrundet i, at lignende Forhold ikke der ere tilstede; at man har optaget dem i det svenske Disciplinarreglement, er som sagt ene og alene begrundet i de særegne Forhold. Det ærede Medlem oplæste, at „naar en Soldat efter at være straffet tre eller flere Gange efter Straffeloven for Krigsmagten eller efter denne Forordning, og for saa vidt det alene har været Disciplinarstraffe, mindst een Gang i tredje Grad, gjør sig skyldig i Disciplinarforseelse, skal han, hvis han hører til